

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **D. H. P.**, narozený dne X
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
avizované místo pobytu X
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Berní 2261/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-71990-4/SO-2024 ze dne 13. 6. 2024,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 18. 3. 2024 zamítlo žalobcovu žádost o vydání zaměstnanecké karty [§ 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“], neboť žalobcův pobyt na území není v zájmu České republiky (žalobce nenaplnil původně deklarovaný účel pobytu – studium na vysoké škole). Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 6. 2024 zamítl.
2. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, ve které současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobce uvedl, že je přiměřené umožnit mu legální pobyt na území minimálně po dobu probíhajícího soudního řízení, neboť jde o posouzení zákonnosti řízení o existujícím dlouhodobém pobytu, který je účelně využíván. Následkem nepřiznání odkladného účinku by podle žalobce bylo okamžité ukončení dosavadního povolení, na které by v případě vyhovění žalobě jen těžko navazoval, nemohl by podnikat a musel by zaplatit značné náklady na cestu do vlasti. Zdůraznil, že plní své zákonné povinnosti i účel pobytu a ničeho protiprávního se nedopustil. Podle žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nelze opomíjet ani jeho právo na spravedlivý proces zahrnující možnost osobní účasti na soudním řízení a přímý kontakt se zástupcem. Žalobce citoval usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2013, sp. zn. 11 A 185/2012.

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce obchází omezování zaměstnávání vietnamských státních příslušníků na nekvalifikovaných a nízkokvalifikovaných pracovních pozicích. V případě přiznání odkladného účinku by žalobce podle žalovaného nemohl vykonávat zaměstnání, neboť zaměstnaneckou kartu dosud nezískal. K tvrzené nemožnosti podnikat žalovaný poznamenal, že žalobce neměl povolen pobyt za účelem podnikání. Žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu za účelem studia žalobce nepodal. Žalovaný připomněl, že žalobci je 21 let, narodil se ve Vietnamu, kde strávil převážnou část života, a v České republice pobývá teprve od roku 2022. Žalobcem tvrzená skutečnost, že se nedopustil protiprávního jednání a vede řádný život, podle žalovaného nevybočuje z běžného rámce a standardní situace. Žalovaný uvedl, že ochrana žalobcových práv je dostatečně zajištěna tím, že je zastoupen advokátem a má možnost získat vízum za účelem účasti u soudního jednání. K tomu žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38. Dále žalovaný s odkazem na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2021, č. j. 3 A 57/2021-55, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2017, č. j. 2 Azs 273/2017-19, podotkl, že nutnost vycestovat z území v důsledku zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu nepředstavuje nepoměrně větší újmu. Žalovaný navrhl, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměřuje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

8. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
9. V projednávané věci žalobce brojí proti rozhodnutí ve věci zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Tuto okolnost považuje soud pro danou věc za zcela stěžejní, neboť žalobce žádal o vydání nového povolení k pobytu, jímž do té doby nedisponoval. Tím se skutkový stav v posuzované věci podstatně odlišuje od situace, kdy např. dojde k zamítnutí žádosti o prodloužení přechodného či dlouhodobého pobytu nebo ke zrušení trvalého pobytu, neboť v důsledku takového rozhodnutí se postavení účastníka – cizince změní. Takový případ zohledňuje usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, jež stanoví, že již samotné rozhodnutí o zrušení stávajícího pobytového oprávnění je schopno žadateli přivodit újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., když v jeho důsledku ztrácí žadatel oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen opustit její území.
10. Skutkový stav v nyní posuzovaném případě je ovšem zcela odlišný od toho, na jehož základě byl zformulován uvedený právní závěr, a to právě tím, že došlo k zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty. S ohledem na předestřené skutečnosti lze podle soudu konstatovat, že v projednávané věci je vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobci vzniknout újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí nic nemění na dosavadním právním postavení žalobce. Jiná situace by nastala v případě rozhodnutí o neprodloužení dosavadního povolení k pobytu žalobce; předmětem soudního řízení je však přezkum rozhodnutí ve věci žádosti o nové pobytové oprávnění (zaměstnaneckou kartu).
11. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí nebo jeho jiných právních následcích, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil, jelikož z výše uvedeného je zjevné, že výkon napadeného rozhodnutí pro něj nemůže znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalobce tedy neunesl břemeno tvrzení, pokud jde o újmu, která by mu vznikla v důsledku žalobou napadeného rozhodnutí, neboť je vyloučeno, aby výkon napadeného rozhodnutí nebo jeho jiné právní následky způsobily žalobci újmu.

12. Vzhledem ke shora popsaným skutečností, kdy je možno konstatovat, že žalobce ohledně již první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesl břemeno tvrzení, natožpak břemeno důkazní, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora.
13. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
14. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1999 Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelí uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.
15. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 4149100924.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 31. července 2024

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce